

СОВЈЕТСКА ОМЛАДИНА У БОРБИ ЗА ОТАЦИНУ

КРВ ЗА КРВ СМРТ ЗА СМРТ

Доносимо последњи део чланска: „Совјетска омладина у борби за отаџбину“. Овај чланак за наш лист написала је претставница совјетске омладине Јекатерина Пожарскаја, која је до пре кратког времена боравила у Југославији.

Од првих дана рата совјетски патриоти су почели да стварају партизански одреде за борбу против непријатеља у реонима који су били привремено освојени од непријатеља. Од шуме Подмосковја до совјетске Прибалтике читава земља је горела под ногама проклетих завојевача. Партизани нису давали мира непријатељу ни дану ни ноћу. Совјетска омладина је веома активно учествовала у овој борби. Популарни читавог састава партизана била је омладина. Многе десетине хиљаде младих партизана испасала су својим истакнутим делним сјајним странцима историје ослободилачког рата совјетског изгода. Читава земља су познато имена Заја Космодемјанска, Лизе Чайкина, Володје Курлинова, Владимира Рјабока и многих других.

Под тешким неподношљивим условима непријатељске позадине млади партизани су стварали чуда. Нарочито се добро сећам јесен 1941. године. Непријатељ је јуро према срцу наше домовине, другој престоници Москве.

И Москва је постало хиљаде својих синова и кћери у позадину непријатеља. У малим групама и одредима дазну и кобу по киши и хладној приобајли смо се до Немца, уништавали смо их, хидали смо им везе, дизали у ваздух ешalonе.

Наш одред од 30 људи у коме је било 16 девојака, 19-ог јануара 1942. године начинио је засед у провци Москвија за Немце који су бежали од Москве. Мали одред партизана убио је око 200 Немца и запленио богато трофеје. То је било само почетак наше партизанске борбе. Непријатељ је све дасље и даље јурио од Москве, све се више ослобођала наша територија, а ми партизани Подмосковја нисмо заостајали за непријатељем и поново смо се провлачили њему у позадину.

Отишли смо из Москве са Кијевске станице. Ми добровољци, студенти московског Универзитета, послати смо у најочите одреде који су већ водили партизанску борбу код Москве. Сада идемо у Брајанске шуме... Пред нама је задатак да пређемо линију фронта и да се пребацити у партизански крај одакле заједно с другим партизанским одредима треба да почнемо нашу борбену делатност. Шта ће бити даље нико смо знали, можда многи од нас неће да види Москву. Али сваки је знао ако буде приморан да умре умреће како треба, као што доликује војнику, тако да се не стиди своје смрти пред домаћином... Да говоримо искрено, нико смо имао намеру да погинемо. Непротив стели смо да живимо, хтели смо да тајко ратујемо да непријатељ нас партизане до гроба упали и да својим уничтима и синовима поручи да вишне никада не уђу у нашу совјетску земљу. А сада дајемо у нашем „купу“ пријед? Чује се високи глас девојке:

Домовина је постало у борбену буру, за борбу је спремила вернијог војника...

Линију фронта смо срећно прашли и најљезимо се у брајанским шумама орловске области. Бацали смо у ваздух непријатељске војне ешalonе, мостове преко којих је непријатељ пребацитио војску, уништавајући његову технику и гласине много друге партизанске диверзане. Губили смо своје другове, али смо убијали Немце. Смразавали смо се до костију у исцеленим оделима по шумама, али смо уништавали омразнутог непријатеља. Гладовали смо, хранили смо се горком „рјебином“ само шумским пећуркама, али смо одузимали од Немца који су се најдерали у нашој земљи, проводећи свој одратни живот.

Наш одред је за време од пет масаци борбе уништио више од 2.000 Немца, минирао 12 мостова, бацју у ваздух 17 ешalonе и бацју у ваздух и потапљају аутомобиле и другу моторизацију. Тако се партизанска борба водила у Украјини, у смоленској, ленинградској, калињинској области, у Молдавији, Клеровији, на Криму, у Литвии, Летонији и Естонији.

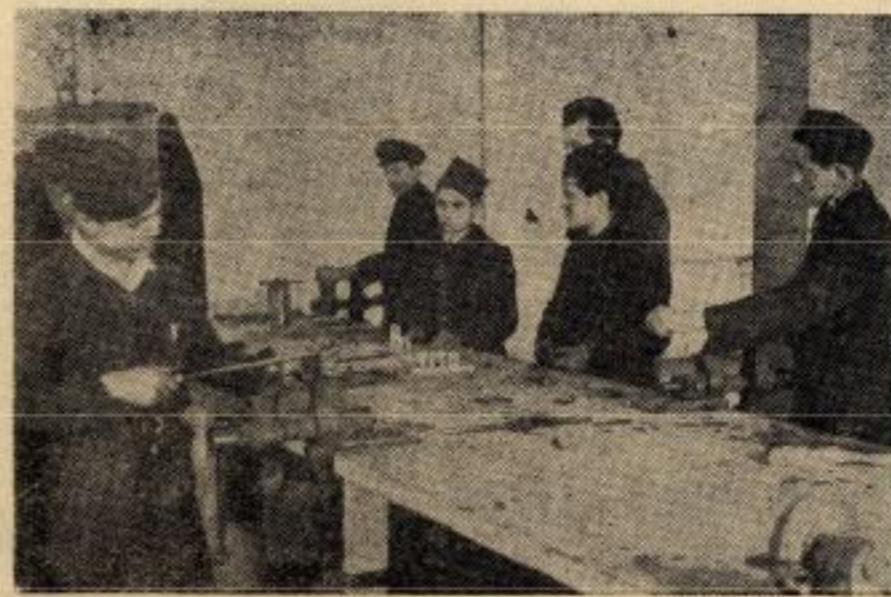
За време великог Отаџбинског рата партизански покрет — покрет народног сеоског рада — се у стражни снаге и то је велика заслуга партизанске омладине. Много су они уредили за што брже уништење непријатеља. Подигли младих хероја Краснодона ушао је у историју као једна од светских странција јунака неколикоблестности, неустрашимости и племенитости младог покрета стаљинске епохе. Славна дела наших илегалца служе за совјетску омладину као пример како треба да се безгранично воли отаџбина и да се до следећег даха буде у нашу праведну ствар.

У овом великом Отаџбинском рату још је више ојачало братство милионског народа велике совјетске државе. Свака област подигла је за време рата дивне хероје. Москва је дала домовини Зају Космодемјанску, Весније Харитонову, Илију Кузима, Наташу Копшову, Марину Польеванову; Украјина —

Шегртски дом у Краљевићеву

Шегртски дом у Београду постојао је и пре рата. Био је у приватним рукама. Подигло га је друштво „Приједник“ 1930. године у Крунској улици. У њему је стално живело око 400—500 шегртова.

Упадом Немца у нашу земљу, стање

Шегрти у радионици свога дома у Краљевићеву

изменило се. Није предузимала ништа да заштити ученике од искоришћавања послодавца до крајњих граница и да им обезбеди пристојан живот.

Упадом Немца у нашу земљу, стање

изменило се. Није предузимала ништа да заштити ученике од искоришћавања послодавца до крајњих граница и да им обезбеди пристојан живот.

Интернатским животом. До тога време шегрта у овом дому се погоршало.

Зграду шегртског дома у Крунској улици узели су Немци и претворили у своју болницу, те је дом мордо да се растрари. Ученици су се разишти кућама, углавном на овла. Пошто је у то време у Београд долазило велики број избегличке деце, тадашњи Комесаријет за избеглице основао је дом за шегрте у полу-порушеној логору „Краљевића Андреја“, а дошао и у Франкопановој улици у згради Кола српских сестара. У ова дома налазило се око 500 ученика. Деца су се учење занати на мештана преко „Приједника“, па су на тај начин постали „Приједнички“ племићи. Услови живота у том домовинима биле су врло рђаве. Без никакве заштите, шегрти су били пуштени послодавцима да раде с њима шта хоће. У ствари, радили су и се домаће послове, а занат нису учили.

После ослобођења, оба дома су спојена и смештена у стари дом у Крунској улици. Највећи део омладиће о

тишао је одмах у народну војску, а у

дому су остали само мањи шегрти.

Данас је остатак овог шегртског дома смештен у селу Краљевићеву, близу Панчева. Тамо учи и живи преко 200 младића и девојака. У самом селу има неколико већих радионица: обућарских, машинских, стolarских и других. Свака радионица има своје радно време. Пре подне раде они у радионицима, а по подне када заврше посао, одлaze на творечко предавање. Машинске радионице раде само пре подне, а по подне се посвећује највише учењу. На предавањима старији мајстори им говоре о познавању квалитета robe, о познавању плакове машине, и уопште упознају се на сваки часовима са својом струком тешкошто што одмах сутрадан види практично у својим радионицима. Шегрти су у својим домовинима добро смештени. Имају чисте и светле собе за станови, добру храну и све услове да могу да учим занат. Не раде у влажним шипљима у којима пропада младост радионичке омладине. Сада имају радионице повољне за рад.

У једној кројачкој радионици учи 40 девојака; већина од њих су стари ученице. Оне су биле за време окупације по радионицима, где је требало да учим занат, али са њима се тако поступало да готова ништа нису научиле. Сада они под много повољнијим условима уче. Њихови мајстори обилазе стално своје ученике, показују им, исправљају им.

У селу постоји мала електрична централа која га снабдева осветљењем и служи као логор у радионицима. У њој ради 17 шегрта. Ова централа је мала и није толико компликована, тако да су шегрти непосредним радом на машинама већ доста научили. Њихови другови који су учили за време окупације, упознају се са свим овима са својом струком тешкошто што одмах сутрадан види практично у својим радионицима. Шегрти су у својим домовинима добро смештени. Имају чисте и светле собе за станови, добру храну и све услове да могу да учим занат. Не раде у влажним шипљима у којима пропада младост радионичке омладине. Сада имају радионице повољне за рад.

У једној кројачкој радионици учи 40 девојака; већина од њих су стари ученице. Оне су биле за време окупације по радионицима, где је требало да учим занат, али са њима се тако поступало да готова ништа нису научиле. Сада они под много повољнијим условима уче. Њихови мајстори обилазе стално своје ученике, показују им, исправљају им.

У селу постоји мала електрична централа која га снабдева осветљењем и служи као логор у радионицима. У њој ради 17 шегрта. Ова централа је мала и није толико компликована, тако да су шегрти непосредним радом на машинама већ доста научили. Њихови другови који су учили за време окупације, упознају се са свим овима са својом струком тешкошто што одмах сутрадан види практично у својим радионицима. Шегрти су у својим домовинима добро смештени. Имају чисте и светле собе за станови, добру храну и све услове да могу да учим занат. Не раде у влажним шипљима у којима пропада младост радионичке омладине. Сада имају радионице повољне за рад.

У једној кројачкој радионици учи 40 девојака; већина од њих су стари ученице. Оне су биле за време окупације по радионицима, где је требало да учим занат, али са њима се тако поступало да готова ништа нису научиле. Сада они под много повољнијим условима уче. Њихови мајстори обилазе стално своје ученике, показују им, исправљају им.

Најављују је стручни радник из Светског омладинског већа. Очекује се такође и посета 200 чланова ФФЖ. С друге стране Светско омладинско веће упутило је писмо француској омладини у коме изражава велику радост што ће бити успостављена тако уска веза са француском омладином. Др. Ваљев Палачин, претседник Светског омладинског већа и пратесник комитета чехословачке омладине у Вел. Британији, стиши ће ускоро у Париз где ће се упознati са радом француских омладинских организација.

Као признање херојској борби француске омладине, Светско омладинско веће укоко ће издати брошуру посвећену овој борби.

ПРЕМА ЈЕДНОМ ПИСМУ које је француска омладина упутила Светском омладинском већу, у Лондон ће ускоро стиши потпуковник Кевен, претседник француске омладине. Он ће успоставити директну везу са Светским омладинским већем. Очекује се такође и посета 200 чланова ФФЖ. С друге стране Светско омладинско веће упутило је писмо француској омладини у коме изражава велику радост што ће бити успостављена тако уска веза са француском омладином. Др. Ваљев Палачин, претседник Светског омладинског већа и пратесник комитета чехословачке омладине у Вел. Британији, стиши ће ускоро у Париз где ће се упознati са радом француских омладинских организација.

ПРЕМА ЈЕДНОМ ПИСМУ које је француска омладина упутила Светском омладинском већу, у Лондон ће ускоро стиши потпуковник Кевен, претседник француске омладине. Он ће успоставити директну везу са Светским омладинским већем. Очекује се такође и посета 200 чланова ФФЖ. С друге стране Светско омладинско веће упутило је писмо француској омладини у коме изражава велику радост што ће бити успостављена тако уска веза са француском омладином. Др. Ваљев Палачин, претседник Светског омладинског већа и пратесник комитета чехословачке омладине у Вел. Британији, стиши ће ускоро у Париз где ће се упознati са радом француских омладинских организација.

ПРЕМА ЈЕДНОМ ПИСМУ које је француска омладина упутила Светском омладинском већу, у Лондон ће ускоро стиши потпуковник Кевен, претседник француске омладине. Он ће успоставити директну везу са Светским омладинским већем. Очекује се такође и посета 200 чланова ФФЖ. С друге стране Светско омладинско веће упутило је писмо француској омладини у коме изражава велику радост што ће бити успостављена тако уска веза са француском омладином. Др. Ваљев Палачин, претседник Светског омладинског већа и пратесник комитета чехословачке омладине у Вел. Британији, стиши ће ускоро у Париз где ће се упознati са радом француских омладинских организација.

ПРЕМА ЈЕДНОМ ПИСМУ које је француска омладина упутила Светском омладинском већу, у Лондон ће ускоро стиши потпуковник Кевен, претседник француске омладине. Он ће успоставити директну везу са Светским омладинским већем. Очекује се такође и посета 200 чланова ФФЖ. С друге стране Светско омладинско веће упутило је писмо француској омладини у коме изражава велику радост што ће бити успостављена тако уска веза са француском омладином. Др. Ваљев Палачин, претседник Светског омладинског већа и пратесник комитета чехословачке омладине у Вел. Британији, стиши ће ускоро у Париз где ће се упознati са радом француских омладинских организација.

ПРЕМА ЈЕДНОМ ПИСМУ које је француска омладина упутила Светском омладинском већу, у Лондон ће ускоро стиши потпуковник Кевен, претседник француске омладине. Он ће успоставити директну везу са Светским омладинским већем. Очекује се такође и посета 200 чланова ФФЖ. С друге стране Светско омладинско веће упутило је писмо француској омладини у коме изражава велику радост што ће бити успостављена тако уска веза са француском омладином. Др. Ваљев Палачин, претседник Светског омладинског већа и пратесник комитета чехословачке ом

Четрнаестогодишњи водник „Љвица“

Када га погледа човек, нема ништа нарочито да види. Мала, сува фигура, уникена у немачки шине. Из њега се скоро и не примећује, јер му рукави прелазе читавих двадесет сантиметара преко шака. И лавину му покрива најчешће постављена титовка, док му суве ножице окојија тешка војничка чизма. Када јашти на коњу, где га човек очига може видети, јер са задржавањем не стоји најбоље, изгледа као неки штапик. Само се истичу његове живе очице и беле звезде на рукувима. Но чику је водник и то најмлађи у нашој дивизији, па можда чак и у целој народно-ослободилачкој војсци. Најмлађи, јер му је тек четрнаест година.

Име му је Илија, али га сви други зову Јвица. Његов отац Никола винар из босанског Трахова, у коме се и мали Јвица родио, борац је још из 1941. године. Погинуо је у VI офанзиви на пољу, тој плинини пуној дивљине, плинини коју су многи наши борци запамтили. Стешњени од испрјатеља борци су се са муком пробијали без хране, одела и мунitionsа, а претворени насиљима другова и другарица, док их је фашистичка кама у стопу пратила. Ту, иноћен разненика, погинуо је и Никола. Он је погинуо, али његово дело наставио је његов син, мали Јвица, који је ступио у Народно-ослободилачку војску 1942. године. Отада се стапило са својим старијим друговима турја кроз брда и кланице Босне и Санџака, а потом кроз питому Шумадију, да би најзад, и то међу првима, стигао у Београд. Тада је добио и чин водника. И ту сам га и ја упознао.

Нако по годинама млад, на његовом суму прелазилом лицу одличава се воља за борбом и победом. Врло је дисциплинован и увек добро расположеван. Само се из његовог лицу појави мали грч као другови запевају песму „Конјух плавнино“.

Гледао сам га прошле ноћи. После дугог и напорног марша застапио смо си, чим смо легли. Најдено, на вратима собе појављује се дежури са речима: „Један курир за батаљон“. Мали Јвица одмах скоче, изјавио је и скакао ирка ноћи. Треба се дозући до батаљона који је на положају и предат пошту. Свестан је он свега тога, али ће да изврши поверију му дужност, јер он је курир, а поред тога и водник. Њега не плаши ауђање граната, које испријатељ добацује чак и до нас. Он је већ стари борац, борац који је прошао кроз више фаза и који је добро осетио шта значи партизански живот.

Мало прича, јер више боли да слуша старије другове, са пажњом која је својствена старијима. У њему кућа срце, истински врло младо, али срце јунаха, срце младог новог човека.

Такав је мали Јвица.
Положај Светислав М. Петровић

ПРЕДАВАЊА НА НОЛАРЧЕ- ВОМ НАР. УНИВЕРСИТЕТУ

Петак, 9. фебруара: Колекција савремене словенске музике (Уводно предавање Милена Живковића).

Субота, 10. фебруара: Др. Борислав Благојевић, професор Универзитета: „Брак у Совјетском Савезу“.

Недеља, 11. фебруара: Нема предавања.

Понедељак, 12. фебруара: Нема предавања.

Уторак, 13. фебруара: Мате Јакшић, пуковник НОВЈ: „Наш збор у Африци“.

Среда, 14. фебруара: Др. Петар Јовановић, професор Универзитета: „Геополитичка улога Србије у Федеративној Југославији“.

Четвртак, 15. фебруара: Нема предавања.

Петак, 16. фебруара: Инж. Влад. Јовановић: „О електрификацији у нашој земљи“.

Субота, 17. фебруара: Исидора Сенчић, књижевница: Његошева „Луча Микроказма“.

Сва предавања почину у 16.15 часова.

Преко целе недеље течеју руски, енглески и француски језик од 3 до 7 часова после подне.

МИ НИШТА НИСМО ЗАБОРАВИЛИ

Поповићи. Мало село Источне Босне, неколико километара од Дрине. Наш мачвански одред напада се у селу. За неколико дана нашег боравка склонило се топло и искрено пријатељство између нас и народа. Дуго увече пре ко босанских брда разлико се песма, Борбанске, јуначке, партизанске или топло босанске и мачванске народне песме, распостиру се, звоне кроз лутьу ноћи.

У дверишту старог чика Михаила свако већ је сео. Скупли се народ и седи са нама партизанима. Пева се, прича. Прича се о Мачви, о Пощерини, о животу, о борбама, о раду. Патроле се сменjuју. Ведре августовске већери су смех, песме, разговора.

Заволели смо село, осећамо се та ко блиско и пријатно међу овим људима. Баш као смо у неком селу наше Мачве.

Једног зврдог летњег јутра пробуди нас јака тутњава. Чује се жастак бор-

ба баш са оних положаја на којима је била наша прва чета. Брзо смо на ногама. Комора се спрема за покрет. А ми, број на брег изнад села на коме је био положај. Зачас смо стигли. Рекак се борба између нашег одреда и неколико стотина усташа и СС-овца, који су у гомилама извирали из шума на оближњим чуки. Касније смо сазнали да је то била побочница велике коморе коју су из Зворника пребацивали преко Братунца, даље за Сарајево. Тресла су се брда од експлозије мина; машинке, шарци и митралези су везли и певали смртоносне песме. Неравна борба трајала је скоро цео дан. Држали смо наше положаје, ма да је испријатељ био неколико пута јачи. Упркос јакој затре довојке и кене из Поповића доносила су нам храну на положаје.

„Удрите их, другови! Не треба ниједан гад да остане живак! И ми смо ударали. Неколико десетина мртвих у-

Отац тражи сина ударника

„Већ трећи дан бура пољане мете,
спрема се зима,
студен ме сијече у старим костима,
по сну ноћ не могу да тренем,
по сну ноћ не спавам, куме,
и мислим на дијете.
Мислим на ударника сина, далеко у брдима,
О, боже, има ли он где леђи
и је ли му ноћас змана!

Хеј, стара, поранги прије ноге сване
и добру торбу спреми,
идем обићи дијете,
чујем, ногдиј је код Сана.“

Огрунт кожуном, кренуо Танасије
у снуј јесенем дану
накривен од скрости на једну страну.
Бодро се старина пустно уз поље.

„Хеј, рођо, је ли овуда пут за Врпоље!
Тамо, знаш, у Ударниј, имам дијете.
најбољег митралеца,
можда си за њега чуо,
понос је цијеле чете.“

А на Врпољу рекоште:
„Одје сад није бригада,
отишла — пут Кључу града.“
О, пост му његов, види ти мага сина.

„Где, на Кључ иренули — чудом се чуди старина.
Ето, ја пошо да га обићем,
видиш: на торбу носим,
стара му нешто шаље,
а гледа њега, лупова једног,
отиши момак на варош.
Шта ћеш — сад морам даље.“

А кад је на Кључ стигао
с кленовом шљаком у руци,
рекоште тамо: „Закаснио си, стари,
брнгда је већ из Мркоњићу,
то ти је тамо према Баној Луци.“

Многе је гудуре прошао стари
и многе шуме јелове,
а све за Мркоњић пита, је ли зорни далеко,
и скина у мислима зове.

А кад на Мркоњић стигао, рекоште партизани:
„Закаснио си, чича, овде га више нема,
сад је на другој страни.
Баш су кренули прије два дана,
отишли, стари, на Јајце,
на варош краља Стјепана.“

„О, види само њега, о, бог му дао срећу,
свуда ли тај стигне са својим митралеузом.
Даље га тражити нећу.“

Стари из торбе милоште извадио
и младим ратницима подијелио
и литре ракије источно
кретнама свечаним старинским
и здравицама кићаним.

„Окријепите се, дјеце, срећа вам пјевала ваша,
ви сте ми драги ко и мој митралеуз,
сви сте ми дјеца наша.“

А ономе моме реците, ако га видите негде.
да бих га стигао био,
али сам, дјеце, посве остарио.“

А кад је стигао њући кораком, спорим уморним,
и лица поносити,
бринуна је стара с прага
за сина јединца пита.

Старина, исмијешен, трудан,
одмаху само и вели:

„Не вриједи нам за њим ићи.
Други је корак у њега,
то ти је ударник прави,
а ми смо остарили.
Никад га нећемо стикнiti.“

БРАНКО ЂОПИЋ

ОМАДИНЦИ НОСЕ РАЊЕНИКА

РАДИО У САД

и холивудских филмских заплета. Други облици драме који често преносе америчке радио станице је познат под именом „сапун опера“, јер овај облик драме подразумева производња сапуна. Ма да критикована због плитке сентименталности, њена популарност доиста је велика. Ништа није тако изразито америчко, од материјала који се преноси преко радia, као хумор који је асома омињен.

Поред забавних програма амерички радио даје и информативне програме. Власните могућности радија у великој мери су искоришћене. Током целе сезоне концерти Метрополитен опере преносе се преко радia сваке суботе.

Преко радia се такође преносе и све врсте драма почевши од класичних, грчких до савремених бродвејских комада

грами за школску децу у сарадњи са департманом за просвету. Пријемни апарати инсталирани су у ученицима и аудиторијама, по школама и колеџима. Преносе се и просветни програми за одрасле. Слушаоци се упознају са новим успесима науке преко емисија које носе назив „Неограничене видици“. Министарство за ратне информације давало је недељно 2.700 емисија на 40 језика.

Амерички радио је приватна установа. Федерална комисија за комуникације издаје одобрења за отварање нових радио станица, одређује таласне дужине, јачину и часове емисија. Постоји три велике радио мреже: Национална радио компанија са 129 локалних станица, Колумбија радио система са 118 и Заједнички радио систем са 189. Поред њих има још 25 мањих обласних мрежа.

Амерички радио је приватна установа. Федерална комисија за комуникације издаје одобрења за отварање нових радио станица, одређује таласне дужине, јачину и часове емисија. Постоји три велике радио мреже: Национална радио компанија са 129 локалних станица, Колумбија радио система са 118 и Заједнички радио систем са 189. Поред њих има још 25 мањих обласних мрежа.

За нас је радио здравље и слобода: развија се љубав према ратним друговима и сајајни, развија се мржња према немачким варварима.

За нас је радио здравље и слобода: развија се љубав према ратним друговима и сајајни, развија се мржња према немачким варварима.

За нас је радио здравље и слобода: развија се љубав према ратним друговима и сајајни, развија се мржња према немачким варварима.

За нас је радио здравље и слобода: развија се љубав према ратним друговима и сајајни, развија се мржња према немачким варварима.

За нас је радио здравље и слобода: развија се љубав према ратним друговима и сајајни, развија се мржња према немачким варварима.

За нас је радио здравље и слобода: развија се љубав према ратним друговима и сајајни, развија се мржња према немачким варварима.

За нас је радио здравље и слобода: развија се љубав према ратним друговима и сајајни, развија се мржња према немачким варварима.

За нас је радио здравље и слобода: развија се љубав према ратним друговима и сајајни, развија се мржња према немачким варварима.

За нас је радио здравље и слобода: развија се љубав према ратним друговима и сајајни, развија се мржња према немачким варварима.

За нас је радио здравље и слобода: развија се љубав према ратним друговима и сајајни, развија се мржња према немачким варварима.

За нас је радио здравље и слобода: развија се љубав према ратним друговима и сајајни, развија се мржња према немачким варварима.

За нас је радио здравље и слобода: развија се љубав према ратним друговима и сајајни, развија се мржња према немачким варварима.</p

МАЛЕНЕСИКОН

О ФУТБАЛУ

ФУТБАЛ (на енглеском football букалио значи можна лопта), то је спортска игра два тима са лоптом.

ИСТОРИЈА И РАЗВИТАК

Футбал је почeo да се игра у XIX веку, у Енглеској, где су се 1863 године формирале две различите игре: прво, баш сви футбал и друго, футбал-рагби. У току последњих 30—40 година футбал је постао најпопуларнији спорт у свим земљама света, а нарочито у Европи и у државама Јужне Америке. У многим земљама, заједно са развијеним аматерским фудбалом, развијао се и професионални футбал са „продажом“ и „куповањем“ играча. Између футбалских клубова се водила јака борба, ко ће коме да преотме најбоље играче; развијала се међу женама.

1904 године основан је Међународни фудбалски савез — Federation Internationale de Football Association — F.I.F.A. — У Русији је футбал стигао почетком XX века, али пре Октобарске револуције и да би било много популаран.

Велики напредак у развоју фудбала настао је после Октобарске револуције, када је футбал постао масовна врста спорта и отишao изван граница града — у село. Успеси совјетских фудбалера у току последњих година обезбедили су им међународно првостепено место радничким тимовима и велико дављање најбољих фудбалера других држава.

ЗНАЧАЈ ФУТБАЛА КАО СРЕДСТВА ФИЗИКУЛТУРЕ

У футбалу су нарочито јасно изражено добре стране спортске игре у тиму: осећање заједнице (колективности), узајамно разумевање играча, хармонија у покретима, дисциплинованост. Футбал захтева од играча да имају индивидуалне способности: иницијативу, хладнокрвност, одлучност, смисао за оријентацију, брзо реаговање у покретима, добро координирање покрета, разумевање самог рада.

Основни покрети у футбалу су: трчање (углавном на растојању од 10 до 50 м без лопте и са лоптом), скокови увис и у даљину, ударици ногом и главом који су пропраћени различитим покретима тела (изненадни застапања, окрети, „блокирање“ противника и др.). Све те кретања делују на исправни развијати мишћији ногу, трубуха, леђа и врата. Интензивност покрета је повезана са развијеним дисањем, са системом крвотока и срца и општим изложивошћу организма.

Опште напрезање код футбала је прилично велико и због тога треба пажљиво да се приказује тренингу и у сваком случају да се потражи савет лекара.

Психичке и физичке особине које развијају футбал важне су исто толико за играча колико и за они који не игра-

ју: они дају оцену игре као средства физичке културе у систему рада међу одраслима од 18—38 година и децаџијама од 12—16 година. Футбал у примене за деца захтева да се раздели на групе по узрасту, а нарочито да се врши контрола игре под руководством лекара и педагога, исто тако да се напрече смрт и то скраћивањем дужине игре (40—60 минута), увођењем допунских одмора (по 3 минута после 10—15 минута игре), смињивањем размёра игралништа (не више од 90:50 метара), пола (6:2,10 метара) и тежине лопти (до 365 гр).

Због опште карактера покрета, њихове нарочите интензивности, претежног рода ногу и великог напрезања, футбал није спортска игра за жене. Нпример у ССРУ, где је иначе футбал јако распрострањен, не култивише се међу женама.

Белка пресијеност у игри пешачеје је понедана са извесном стапајешишћу, која врло често прелази у хазардност, а ова обично зову глађаоце и зато треба да се обрати нарочити пажњи на већину рада. Исто тако би требало да судије неприступно суде да би на тај начин повећале своју атоност и помогле да се игра повећају одвија.

Ове мере највише долазе до изражавају и у борби против озледа у футбалу која су најчешће везане са недостатком технике, која се замењује глупом силом и са општим недисциплинираношћу играча. Лоша стопаја фудбала је да се слабије развијају руке и гопњи део тела, или при поваљном постављању фудбала то може да се отстрани увођењем нарочите гимнастике, лаке атлетике и додатних врста физичких вежбаша у систему тренинга фудбалера.

ХУМОР

ХРАБАР ФРИЦ

— Фриц, зашто си се тако болоко бретао посма рововима непријатеља?

— Руси су ми сметњи.

— А зашто си натраг дошао тако брзо?

— Руси су ми помогли.

ПОСЛЕДЊЕ ПИТАЊЕ

— Зар руски снајпери тако тачно погађају? — упита један немачки војник који је први пут доспео на фронт и првирин из рова.

Покојник више никада није распуштавао.

ОДМАХ СХВАТИЛА

— Јадна фрау фон Гешторбен, како је пропала! Нен је...

— Знам, знам; и ја сам генералица.

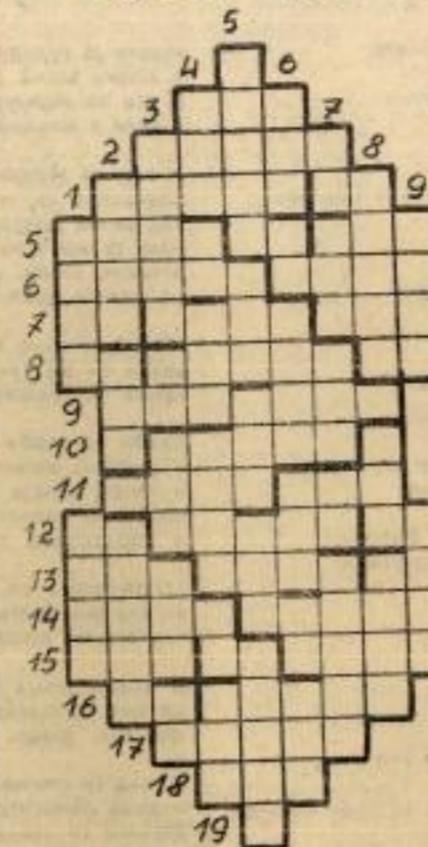
ПОЗДРАВИО ИХ...

Норвешки глумци изашао је на позорницу и подигао пред посетиоцима руку слично фашистичком поздраву. Немачки официри који су били присути у сали подигао су и лукавиши, чизмама одговорише на поздрав. Затим, држећи и даље подигнуту руку комичар пастави смешеши се:

— Ево, сколико је синон скочило моје куче!

ОМЛАДИНА

Укрштене речи

ВОДОРАВНО

1) маршал Совјетског Савеза — река у Русији, 2) личност из Тројанског рата, 3) посао, 4) сугласник, 5) бања у Француској — упутна заменица — шанац, 6) учесница сијесне виталике игре — вера (аривеутска), 7) показна заменица — почетак француске химне — макушац, 8) првак — презиме омладинског проводара — лична заменица, 9) грчки народно-ослободилачки покрет — аверан, 10) метар — необичан — самогласник, 11) писац „Емила“ — лопов (руски), 12) јуначка песма — број — обрнуто: предлог, 13) име великог руског књижевника — десет грама — показна заменица, 14) довођења (тал.) — птица певачица.

Заслужио је...

„Из истог суда хранили су ме и пса“ — прича совјетском војнику Андреју Малешкију, совјетска девојка коју су немци смели однели у Немачку.

А е Фрајцем ни пси гаје да једу!

15) бела коса — иницијали презимена и имене команданта Србије — цитат који се ставља на чело неког списка, 16) падеж лично заменице — овде, 17) препрека, 18) стара мера, 19) самогласник.

УСПРАВНО

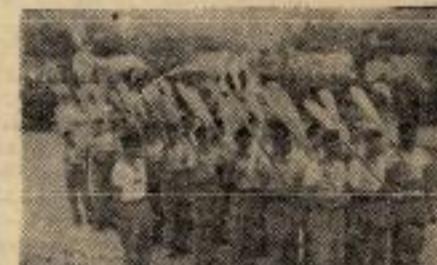
1) стерилин памук — грчка ослободилачка војска, 2) корен — осим — сугласник који је понекад и самогласник — место у Бачкој, 3) ватрене оружје — египатско божанство — чамац — чуло — место у Србији, 4) водена животиња — иницијали презимена и имена финглеског министра спољних послова — наша река — судбина — узвин — црногорско коло, 5) уметнички стил, највећи после Ренесанса — сужањ — облик глога отићи — место у Француској — део бразе, 6) иницијали имена и презимена писца „Људске комедије“ — уздане — стопеље — дао којеско опрема, 7) химна — жанско име, 8) зачин — део животињског тела — превремен — злато (фр.) — мирис, 9) река у Словенији — непознат — време — руковођник — одвоји и спреми спорско-пливачких руковођилаца, који ће по упутству одбора за обнову спорта одгајати и вежбати омладину у новом спорском духу.

ЭБНОВЉЕНИ СУ СПЛИТСКИ КЛУБОВИ „ГУСАР“ И „ЈАДРАН“

У Сплиту је створен Иницијативни одбор за обнову спорта. Дужност му је да помогне да у што скоријем времену обнови спорчки живот Сплита и Далматије, осаваљујући се на старе сплитске спортсте пошто су се сплитски спортсти на време окупације уздржавали од активног спорског рада.

На спонзору спортсти и пријатеље је заслња и пливача одлучено да се предратни веслачки клубови „ХВК“ и „Гусар“ споје. Нови клуб званиће се Хрватски веслачки клуб „Гусар“. Такође је обновљен и пливачки клуб „Јадран“. На основању састанку је решено да се у будућем раду клуба мора озбиљна пажња посветити одвоји и спреми спорско-пливачких руковођилаца, који ће по упутству одбора за обнову спорта одгајати и вежбати омладину у новом спорском духу.

У одбор „Гусара“ и „Јадрана“ ушли су многи познати спорчки радници и активни спортсти.

Далматинска омладина изводи венде са веслицама

НОВОСАДСКИ ФУТБАЛСКИ КЛУБОВИ ПОНОВО ОТПОЧИНУ СА РАДОМ

Поробљањем наше земље престали су да раде и новосадски футбалички клубови. Они су били растури, именована им одузета и сваки спорчки рад онемогућен.

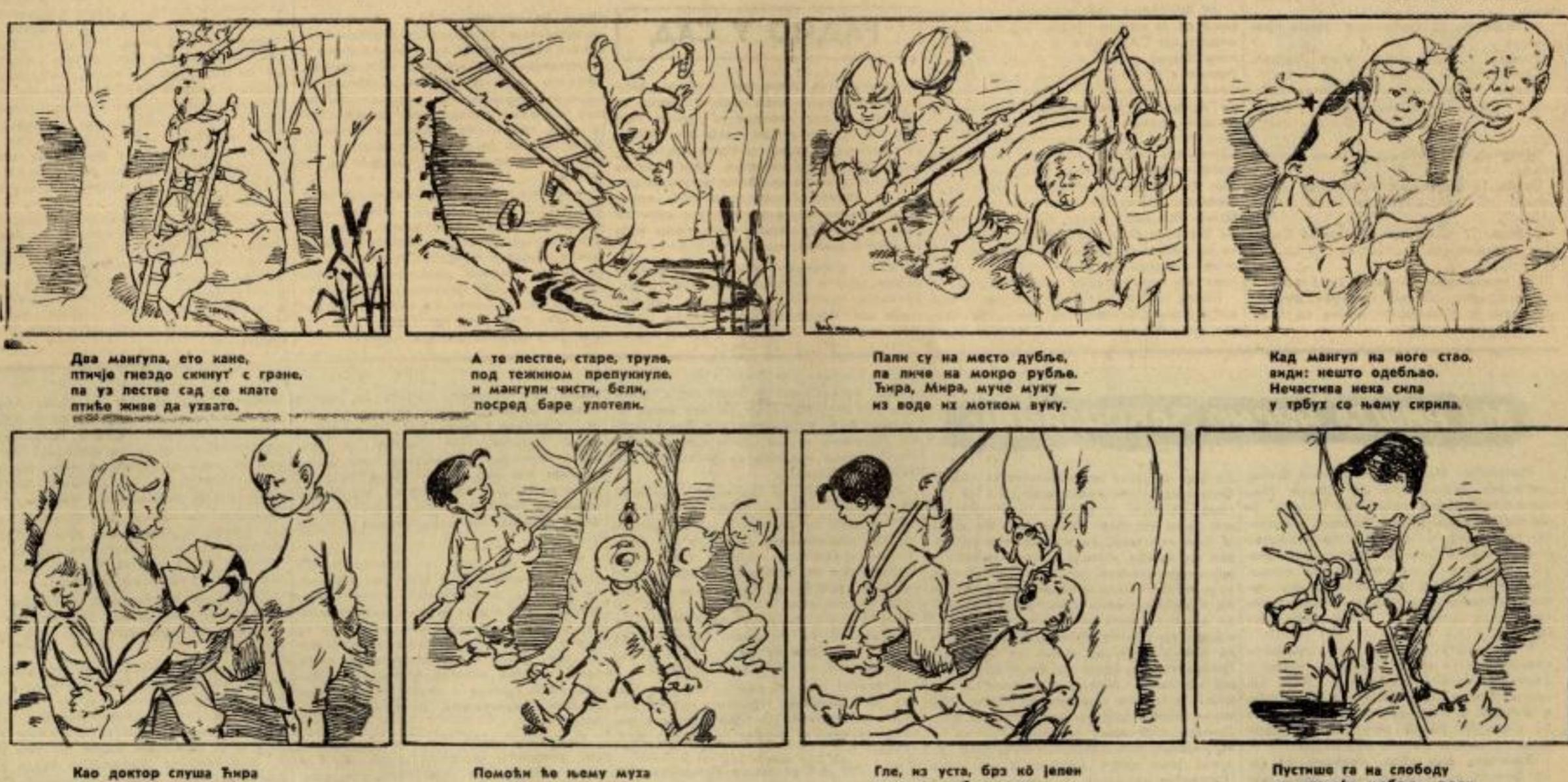
Сада су новосадски спортсти отпочели да се поново организују и обновљају рад. Предратни клубови „Војводина“, „Раднички“ и „Славија“ већ су окупили своје старе чланове и нове пријатеље, и ускоро ће почети са активним радом.

СПАРТАКИЈАДА МОСКОВСКЕ ОМЛАДИНЕ

У Москви је отворена четврта московска градска комсомолско-омладинска спартакијада. Ној су претходне спартакијаде организоване у фабрикама и ревионима. Ова спартакијада је један од најинтересантнијих догађаја амурске спорске сезоне. На програму се налази девет врста спорта: смиучарска утакмица под војним оптерећењем, пливачке, гимнастичке, гађање, борба за бајонету итд.

ПОСЛОВИЦА СТАРА ЗНА СЕ: МАЈСТОРИЈА КОЗЕ ПАСЕ

Цвета је Иве Кушакова

Два мангупа, сто хане, птичије гнездо скинути са гране, па у лестве сад се клете птиће живе да ухвате.

А то лестве, старе, труле, под тежином препуниле, и мангупи чисти, бели, посред баре улотили.

Пали су на место дубље, па лице на мокро рубље, Тири, Мира, муче муку — из воде их мотком вуку.

Кад мангуп на ноге став, види: нешто одебљо. Нечастива нека сила у трбуху со њему скрила.

Како доктор слуша Ђуру по жељцу шта коризира и у себи план већ прави друге беде да избави.

Помоћи ће љему муха да истера тога духа. Мангуп зинб. Над устима Ђура мувом-мамцем цима.

Гле, из уста, брз код јевен калетоје жабац зелен. Осетно из даласка да на њега муха чека.

Пустиш га на слободу да кренеће жабљем роду. Истина је ово жива, жабац са сад водом плива.